

Иисуса отъ мъртвы-тѣ; то, тойзи който въскръси Христа отъ мъртвы-тѣ ще оживи и съмъртны-тѣ ваши тѣлеса, чрѣзъ неговъ-тѣ Духъ който обитава въ васъ.

12. И тѣй, братіе, ный смы длѣжни не на плѣть-тѣ да живѣемъ по плѣть.

13. Защото по плѣть ако живѣете, ще умрете; но ако умъртвявате Духомъ тѣлесны-тѣ дѣла, ще бѫдете живи.

14. Понеже които ся управяватъ отъ Духа Божія, тѣ сѫ сынове Божіи.

15. Защото не сте пріяли духъ на рабство че да бѫдете пакъ на страхъ, но пріяли сте духъ на усыновеніе, чрѣзъ когото и выкамы: Аава, Отче.

16. Самъ той Духъ свидѣтелствува наедно съ нашій-тѣ духъ че ный смы чада Божіи.

17. Ако ли смы чада, *то смы и наследници*; наследници на Бога, а сънаследници на Христа; ако страдамы съ него наедно, за да станемъ и съпричастници на неговъ-тѣ славѣ.

18. Понеже смигътамъ че нынѣши-тѣ врѣменни страданія не сѫ достойни *да ся сравнятъ* съсъ славѣ-тѣ която има да ся открые въ насъ.

19. Защото усърдно-то чаканіе на всичко-то създание ожида открываніе-то на сынове-тѣ Божіи.

20. Понеже създание-то ся подчини на суетность-тѣ, не свое-
волно, но чрѣзъ тогози който го подчини,

21. Съ надеждѫ, че и само-то създание ще ся освободи отъ рабство-то на тленіе-то, *и ще прѣмине* въ свобододѣ-тѣ на славѣ-
тѣ на чада-та Божіи.

22. Понеже знаемъ че всичко-то създание съвокупно въздыша и на мѣкы е даже до нынѣ.

23. И не *то* само, но и ный що имамы начатъкъ-тѣ на Духа, и ный сами въздышамы въ себе си и ожидамы усыновеніе-то, *сирплич* искупуваніе-то на наше-то тѣло.

24. Защото съ надеждѫ-тѣ ся избавихмы; а надежда която ся